

Győri Ítéltábla

Pf.IV.20.119/2020/5. szám

A Győri Ítéltábla a dr. Perlaky Péter ügyvéd (Helység5,) által képviselt **felperes** (Helység2,) **felperesnek** a Dr. Csikós Ügyvédi Iroda (Helység1/3/4, .; ügyintéző: dr. Csikós János ügyvéd) által képviselt **alperes-ja „végelszámolás alatt”** (Helység1/3/4,) **alperes** ellen végrehajtói jogkörben okozott kár megfizetése iránt indított perében a Győri Törvényszék 2020. június 29-én kelt P.20.380/2019/25. számú ítélete ellen az alperes részéről 27. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és a keresetet elutasítja.

Mellőzi az alperes kötelezését tizenöt napon belül a felperesnek 750.000,- (hétszázötvenezer) Ft, és ezen összeg után 2015. október 6-ától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamat, valamint 230.000,- (kettőszázharmincezer) Ft perköltség megfizetésére; ehelyett a felperest kötelezi, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 280.000,- (kettőszáznyolekvanezer) Ft együttes első- és másodfokú perköltséget, továbbá viselje költségeit.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 750.000,- Ft-ot, ennek 2015. október 6-ától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező

mértékű késedelmi kamatát, valamint 230.000,- Ft perköltséget. Úgy rendelkezett, hogy ezt meghaladóan az eljárás során felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

[2] Határozatának indokolásában rögzítette, hogy az alperes a 0206.V.0787/2012. számú végrehajtási eljárásban 2014. október 13-án lefoglalta a gépjármű-nyilvántartás adatai szerint XXX-001 forgalmi rendszámú, STEYR 9080 típusú (kereskedelmi név STEYR 9125A) gépjárművet, melynek becsértékét 7.500.000,- Ft-ban állapította meg. 2015. augusztus 27-én a gépjármű elektronikus árverésére hirdetményt bocsátott ki. Eszerint a vételi ajánlat időtartama 2015. szeptember 7-étől 2015. október 7-én 9 óráig tart, a kikiáltási ár 7.500.000,- Ft, a megfizetendő előleg 750.000,- Ft. A gépjármű előre egyeztetett időpontban a Cím5 címen tekinthető meg; annak egyéb műszaki leírását a hirdetmény nem tartalmazta. A hirdetmény mellékletét képeztek a végrehajtó-helyettes, Tanúl által készített fényképfelvételek. Az e fényképeken szereplő traktoron a XXX-001 forgalmi rendszám és „STEYR 9145” megjelölés szerepelt.

[3] Tanúl végrehajtó-helyettes a 2015. szeptember 28-án megtartott helyszíni szemle során rögzítette az adósnak azt a nyilatkozatát, amely szerint a vontató kb. 15.000 munkaórás, váltóhibás, de üzemképes. Az árverésre kerülő gépjárműnek ezeket az adatait az alperes nem tette közzé, erről az érdeklődőket a helyszíni szemlekor tájékoztatta.

[4] A felperes 2015. október 6-án a hirdetmény szerinti vételár-előleg összegét, 750.000,- Ft-ot megfizette, majd licitált. A vételi ajánlat időtartama alatt a traktort nem tekintette meg, annak műszaki állapotáról nem érdeklődött, 2015. október 7-én kapott értesítést arról, hogy az árverést megnyerte; egyben felhívták arra, hogy az alperesnél 2015. október 15-én jelenjen meg az árverési vételár megfizetése, valamint az árverési jegyzőkönyv aláírása és átvétele céljából. A felperes végül 2015. október 14-én tekintette meg a gépjárművet, s ekkor szerzett tudomást arról, hogy annak típusa a hirdetményben foglaltaktól eltér, a traktor műszaki hibás, az automata váltó Power módban beégett, a gumikon pedig repedések látszanak. A 2015. október 22-ei határidőig a vételárat nem fizette meg, az árverési jegyzőkönyvet nem írta alá, ezért az alperes a végrehajtási eljárást azzal nyilvánította eredménytelennek, hogy a felperes a megfizetett 750.000,- Ft vételár-előleget elveszítette.

[5] A felperes 2015. október 19-én a Magyar Bírósági Végrehajtási Kar (MBVK) által üzemeltetett elektronikus árverési felület hibájára, a gépjárműnek az árverési hirdetményben szereplő típusa téves megjelölésére, s műszaki hibájára utalással terjesztett elő végrehajtási kifogást. A Tatabányai Járásbíróság a 2015. december 3-án meghozott 1201.Vh.216/2015/10. számú végzésével a végrehajtási kifogást elutasította, figyelemmel arra, hogy egyértelműen megállapítható volt, a nyertes licitáló a felperes, aki a gépjárművet csak az árverés befejezését követően tekintette meg. A felperes (árverési vevő) fellebbezése folytán eljáró Tatabányai Törvényszék a 2016. március 23-án kelt 1.Pkf.50.042/2016/2. számú végzésével e végzést helybenhagyta; rámutatott arra, hogy az árverést megelőző megtekintést a felperes elmulasztotta, a végrehajtó ugyanakkor a gépjármű-nyilvántartás adatainak megfelelően közölte az elárverezett gépjármű adatait.

[6] Az alperes 2018. január 1-jétől végelszámolási eljárás alatt van, mely még nem fejeződött be; a végelszámolónak a felperes hitelezői igényt nem jelentett be.

[7] A felperes kereseti kérelmében arra kérte a törvényszéket, hogy kötelezze az alperest 750.000,- Ft kártérítés, s ennek 2015. október 6-ától a kifizetés napjáig terjedő időre járó késedelmi kamata megfizetésére. Előadta: a kibocsátott árverési hirdetményben feltüntetett XXX-001 forgalmi rendszámú, STEYR 9080 (kereskedelmi nevén STEYR 9125A) típusú gépjárműre licitált, befizetett 750.000,- Ft előleget, majd az árverést megnyerte. A traktort csak ezután tekintette meg, s ekkor szerzett tudomást arról, hogy a gép gyártmánya és az árverési hirdetményben szereplő típus eltér, valamint a gépnek műszaki problémái vannak, váltóhibás. A végrehajtó azonban a műszaki hibáról már 2015. szeptember 28-án tudott, de azt az árverési hirdetményben nem tüntette fel; ezzel megsértette a Vht. 132/D. § (2) bekezdése szerinti kötelezettségét. Utalt arra is, hogy az árverés után a végrehajtótól részletfizetést kért, s jelezte, a traktor műszaki hibás. Álláspontja szerint az árverési vételár nem volt kirívóan alacsony, hogy valamilyen hibára gondolhasson. Utalt arra is, hogy az általa előterjesztett végrehajtási kifogást jogerősen elutasították.

[8] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Vitatta a jogcímet, valamint a mulasztás és a kár közötti ok-okozati összefüggést. Hangsúlyozta, hogy a Vht. 132/D. § (2) bekezdésének megfelelően az árverési hirdetményben a közhiteles gépjármű-nyilvántartás szerinti adatokkal szerepeltette a traktort. Az nem tűnt fel neki, hogy a nyilvántartásban más típus szerepelt, mint a traktor típusa; ennek ellenőrzése ugyanakkor nem is volt feladata. Előzetes egyeztetést követően 2015. szeptember 28-án mintegy öt-nyolc ember tekintette meg a traktort; a végrehajtó-helyettes jegyzőkönyvben rögzítette, hogy a sebességváltó a megtekintéskor egy fokozatot nem kapcsolt, de a jármű üzemképes volt. A gépjármű műszaki állapotáról a hirdetmény kibocsátása után három héttel később szerzett tudomást, erre vonatkozó adat az árverési hirdetményen ezért nem szerepel. Az árverési hirdetményt egyébként vissza lehetett volna vonni, de ezt a nagyszámú érdeklődőre figyelemmel nem tartotta szükségesnek. Hivatkozott arra, hogy a felperes a gépjárművet előzetesen nem tekintette meg, kára pedig abból származott, hogy a vételár-különbözet megfizetésének elmulasztása miatt az előleget elvesztette. A végrehajtási kifogás iránti eljárásban jogellenes magatartást nála nem állapítottak meg.

[9] Az elsőfokú bíróság rögzítette azt is, hogy beszerezte a XXX-001 forgalmi rendszámú STEYR 9080 típusú vontató gépjármű-nyilvántartási adatait, a 0206.V.0787/2012. számú végrehajtási eljárásnak 2015. október 7-ei ingó árverésre vonatkozó adatait, valamint a végrehajtási kifogás iratanyagát. Idézte továbbá a korábbi végrehajtó-helyettes, Tanúl tanúkénti vallomását. Eszerint a megtekintésnek volt egy fix időpontja; ott az adóssal, S.Z-nal beszélt, aki azt mondta, a traktornak van valami műszaki hibája, talán váltóhibája. Arról ugyanakkor nem győződött meg, hogy ez a valóságnak megfelel-e. Utalt arra is, hogy a hirdetményt visszavonni valamilyen eljárási hiba miatt lehetett volna, az ingó vagyontárgy műszaki állapota ezt nem alapozza meg.

[10] Az elsőfokú bíróság a keresetet alaposnak ítélte meg. Mindenekelőtt rögzítette, hogy a felperes ugyan hitelezői igényét a bírósági cégnyilvántartásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 106. § (1) bekezdése szerinti határidőben nem jelentette be, mulasztása azonban nem jár jogvesztéssel. Emiatt a keresetet a Ptk. 6:549. § (2) bekezdésének utaló rendelkezése folytán alkalmazandó Ptk. 6:548. § (1) és (2) bekezdései szerint kellett elbírálni.

[11] Az elsőfokú bíróság véleménye szerint a felperes a rendes jogorvoslatot kimerítette. Hangsúlyozta: a felperes végrehajtási kifogást terjesztett elő, melyből nem állapítható meg,

hogy a végrehajtó pontosan mely cselekményét, mulasztását tartja sérelmesnek. Az eljáró bíróságok az árverési hirdetmény tartalmát vizsgálták, s tekintették azt szabályszerűnek. Az árverési hirdetmény megsemmisítése a felperes által hivatkozott kár elhárítására alkalmas lehetett volna; a végrehajtási kifogás rendes jogorvoslatnak minősül, amit a felperes kimerített.

[12] A törvényszék idézte a Vht. 103. § (3) bekezdését, amely szerint a végrehajtó a gépjárművet a jármű-nyilvántartásban szereplő adatok alapján is lefoglalhatja, ha az adós a gépjármű tulajdonosaként van a nyilvántartásba bejegyezve. Utalt emellett a Vht. 132/D. § (2) bekezdésére is, mely szerint az árverési hirdetmény a 120. §-ban foglaltak mellett az árverési előleg és a legalacsonyabb vételár összegét, az árverés időtartamát, és a vételi ajánlat megtételének módját, valamint a végrehajtói letéti számla számát tartalmazza. Az elektronikus árverési hirdetmények nyilvántartásban a hirdetmény mellett közzé kell tenni az ingóságnak a rendelkezésre álló adatok szerinti leírását, és a 132/B. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti ingóságokról készült képfelvételt. Mindemellett felhívta a Vht. 9. §-ának utaló rendelkezése folytán alkalmazandó régi Pp. 1. §-át, valamint 2. §-át [pontosabban: 2. §-ának (1) bekezdését].

[13] A felperes azon előadása kapcsán, hogy az árverésre bocsátott traktor tényleges gyártmánya nem egyezett az árverési hirdetményben szereplő adatokkal, az elsőfokú bíróság azt fejtette ki, hogy a gépjármű-nyilvántartás adatai az árverési hirdetmény adataival megegyeztek, ezért nem róható az alperes terhére, hogy a traktor tényleges típusa ettől eltérő volt. Ezen túlmenően a felperes tévesen sérelmezte azt is, hogy a hirdetmény mellékletét képező fénykép nem az árverésre kerülő traktorról készült.

[14] A gépjárműnek a felperes által hivatkozott műszaki problémái, váltóhibája kapcsán az elsőfokú bíróság abból indult ki, hogy az árverési hirdetmény a traktor műszaki állapotára semmilyen adatot nem tartalmazott. A Vht. 132/D. § (2) bekezdése alapján az ingóságnak a rendelkezésre álló adatok szerinti leírását kell közzétenni; a végrehajtó hivatkozása szerint azonban az árverési hirdetmény közzétételekor ilyen adat nem állt rendelkezésére; ezt cáfoló bizonyíték a perben sem merült fel. A 2015. szeptember 28-ai helyszíni szemlén azonban az adós közölte a végrehajtó-helytessel, hogy a traktor váltóhibás, de üzemképes; az alperes előadása szerint ezt a helyszíni megtekintésen jelenlévő személyeknek is tudomására hozták. Az alperes tehát az árverési hirdetmény kibocsátásakor nem mulasztott, viszont 2015. szeptember 28-án új adat jutott tudomására annyiban, hogy a traktor az adós előadása szerint váltóhibás. Ezt az alperes a helyszíni szemlén jelenlévő érdeklődőkkel közölte, másokkal, így a felperessel ugyanakkor nem. Ezzel megsértette a régi Pp. 1. és 2. §-ait: akkor járt volna el tisztességesen és pártatlanul, ha az általa megismert (nem pedig az általa is ellenőrzött), a traktor műszaki állapotát érintő körülményről az árverezni kívánók teljes körét tájékoztatja. Ennek módja lehetett volna az árverési hirdetmény visszavonása, majd újbóli közzététele, valamint valamennyi, árverésre bejelentkező egyedi tájékoztatása is. Mivel ezt nem tette meg, a felperes nem került abba a helyzetbe, hogy megfelelően dönthessen, kíván-e licitálni, avagy sem, így az alperes neki kárt okozott.

[15] A törvényszék szerint ugyanakkor a saját elmondása szerint az árverési licitekben jártas felperes sem tanúsított kellő körültekintést. A traktor műszaki állapotáról előzetesen meggyőződhetett volna; mivel azonban az előleget csak 2015. október 6-án fizette meg, a jármű megtekintésére már nem volt lehetősége. Mindettől függetlenül a törvényszék azért az

alperes szabályszegésére alapítva állapította meg a kárfelelősségét, mert ha a végrehajtó közli a jármű műszaki állapotáról tudomására jutott adatokat, úgy a felperest és a további licitálókat abba a helyzetbe hozta volna, hogy megfelelő információk birtokában dönthessenek vételi szándékukról. Ha a végrehajtó így járt volna el, a felperes ebben az esetben is dönthetett volna a licitálás mellett, a vele közölt hiba ismeretében; az ettől eltérő, de megtekintéssel felderíthető hibára pedig nem hivatkozhatott volna, ugyanis arról a végrehajtónak nem volt tudomása, ő pedig a jármű megtekintését elmulasztotta.

[16] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett; annak megváltoztatását, s a kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta, ha a felperes az árverési vételárat kiegyenlítette volna, úgy nem keletkezett volna kára. Ha a helyszíni szemlén megjelenik, úgy a traktornak az adós által közölt hibájáról tudott volna. Arra egyébként, hogy az árverési licit lejárta előtt ő maga tudott volna a gépjármű hibájáról, a végrehajtási kifogás iránti eljárásban a felperes nem is hivatkozott, így a rendes jogorvoslatot nem merítette ki.

[17] Kifejtette: az árverési hirdetmény tartalma a Vht. előírásainak megfelelt. Tény, hogy a jogszabály szerinti tartalmi elemeken kívül is feltűnethetők további adatok, ez azonban már nem elvárható. A Vht. szabályozásának célja egyébként a gyors és hatékony árverés, mely az Elektronikus Árverési Rendszeren (EÁR) keresztül történik. A törvény nem írja elő az állapotfelmérés kötelezettségét, s nem kell közzétenni az árverésre kerülő ingóság műszaki állapotára vonatkozó adatokat. Ha a végrehajtó nem végez műszaki felmérést, úgy nincs is mit rögzítenie. A műszaki leírás hiánya pedig nem jelenti azt egy korosodó traktorról, hogy az új tulajdonost újszerű gumik és tökéletes műszaki állapot fogadja, főleg akkor, ha a minimálár a piaci értéknek csupán 35 százaléka. Nincs a végrehajtónak olyan kötelezettsége, hogy az árverés kitűzése után tudomására jutott műszaki hiba miatt a licitet leállítsa, s új árverést tűzzön ki. Természetesen, ha bárki érdeklődik releváns információk iránt, annak tájékoztatást ad; az árverés lezárását megelőzően ugyanakkor a felperes nem érdeklődött nála.

[18] Az alperes hivatkozott arra is, hogy előzetes egyeztetés után 2015. szeptember 28-án mintegy öt-nyolc érdeklődő tekintette meg a traktort. Ekkor közölte Tanúl végrehajtó-helyettessel az adós, hogy az értékesítésre kiírt vontató váltójának valamilyen problémája van. A végrehajtó-helyettes nem tudott meggyőződni arról, ez a valóságnak megfelel-e. Az internetre feltöltött árverési hirdetményt ekkor már nem lehetett módosítani, s arra tekintettel, hogy a jármű üzemképes volt, a megtekintés pedig számos érdeklődőt vonzott, akik azon aktívan részt is vettek, úgy ítélte meg, szükségtelen az árverési hirdetmény visszavonása. Az utóbb 5.305.555,- Ft megajánlott vételárral, szoros liciten nyertes felperes a teljes árverési vételárat nem fizette meg, bár erre a végrehajtási kifogás jogerős elutasítását követően, a 2016. május 6-án kelt tájékoztatást követően is lehetősége lett volna (igaz, ekkor a 750.000,- Ft árverési előleg már nem lett volna beszámítható).

[19] Az alperes kiemelte: a felperes eljárásából arra lehet következtetni, hogy az ingó árverések terén nem rendelkezett kellő jártassággal. Az árverésre kerülő traktorról naivitás volt azt gondolni, hogy műszaki állapota tökéletes. A felperes az árverést megelőzően a jármű állapotáról egyáltalán nem érdeklődött, a licitálás előtt a gépjárművet nem tekintette meg, s a 2015. október 14-ei megjelenésekor is azt közölte, hogy a vételár-különbözet nem áll rendelkezésére, ezért haladékat kért. Jártasságának hiányát az is igazolja, hogy a közhiteles adatbázisból a traktorról minden releváns adat, fénykép, más információ rendelkezésére állt volna; emellett pedig azt is tévesen állította, hogy a feltöltött fényképek nem az érintett

jármőről készültek. Mindemellett a 2015. szeptember 28-ai helyszíni szemléről készült jegyzőkönyv is csupán az adós által említett, s feltételezett váltóhibára utal, amit utóbb semmi nem támasztott alá. Szerinte az árverési vételár és egy feltételezett váltójavítás együttes költsége nem közelítette volna meg a traktor 7.500.000,- Ft forgalmi értékét.

[20] Az alperes arra is utalt, hogy a végrehajtási eljárás során elhangozhatnak a valóságnak nem megfelelő állítások, abból a célból, hogy a vagyontárgy minél olcsóbban megszerezhető legyen. Előfordulhat, hogy ez az adósnak is célja, mert azt strómanon keresztül szeretné visszavásárolni. Emiatt nem is feltétlenül van jelentősége az ingóság megtekintésekor tett ilyen kijelentésnek. Az adott esetben sem támasztja alá konkrét bizonyíték a váltóhibát, melynek mibenlétét a felperes fel sem derítette, hanem az árverési vételár megfizetésétől visszalépett. Mivel pedig a jármű üzemképes volt, feltételezhető, elegendő lett volna a váltó javítása, s nem lett volna szükség annak cseréjére.

[21] Az alperes fellebbezésének jogi érvei kapcsán kifejtette: az árverésen való tulajdonszerzésekör nem alkalmazhatók a Ptk.-nak az szerződés érvénytelenségére, vagy hatálytalanságára vonatkozó szabályai, ugyanis a jogszerzés ettől eltérő, önálló jogcím. Amennyiben az árverési vevő a vagyontárgy értékesítésére vonatkozó szabályok megsértésére hivatkozik, úgy a Vht. rendelkezései irányadóak. Az adott esetben ugyanakkor nem tanúsított jogellenes magatartást, hiszen az árverési hirdetmény közzétételekor nem tudott az ingóság feltételezett hibájáról. Az pedig a felperes kizárólagos felelőssége volt, hogy a helyszíni szemlén nem jelent meg. A végrehajtónak nincs jogszabályi kötelezettsége arra, hogy a hirdetményt valamely tudomására jutott hiba miatt visszavonja. Az elsőfokú bíróság ítéletének logikájából egyébként az következne, ha a licitálás időtartama alatt az értékesítésre meghirdetett dolog állapota kapcsán új adat merülne fel, úgy az árverést mindig vissza kellene vonni, s új adatokkal kiegészítve azt ismételten kitűzni. Ez számos visszaélésre adna alkalmat, s az eljárások lassításához vezetne.

[22] Mivel az árverési előleg elvesztése kizárólag a felperes mulasztásának következménye (nevezetesen annak, hogy a vételár-különbözetet a rendelkezésére álló határidőben nem egyenlítette ki), magatartása és a kár keletkezése között ok-okozati összefüggés nem áll fenn.

[23] A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

[24] A fellebbezés alapos.

[25] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást annyiban egészíti ki, hogy a felperes a licitet 5.305.555,- Ft megajánlott vételáron nyerte meg; a 2015. szeptember 28-án keletkezett jegyzőkönyvet 2015. október 14-én, a végrehajtói irodában történt iratbetekintéskor ismerte meg.

[26] A végrehajtást foganatosító Tatabányai Járásbírósághoz címzett végrehajtási kifogásában a felperes egyrészt azt állította, hogy valójában nem az övé volt a nyertes ajánlat. Azzal is érvelt, hogy a traktor típusa nem egyezik az árverési hirdetmény adataival, emellett műszaki hibái vannak. Erről az alperest tájékoztatta, jegyzőkönyvet mégsem vettek fel. Sérelmezte, hogy az árverési hirdetmény nem tüntette fel, hogy „hibás az automata váltó”,

vagy „a jármű műszaki állapota miatt megtekintése szükséges”. Mindezek alapján a másodfokú bíróság a törvényszékkal nem ért egyet abban, hogy a végrehajtási kifogásból nem volt megállapítható, a felperes a végrehajtó pontosan melyik cselekményét, mulasztását sérelmezi. A felperes egyébként végrehajtási kifogásához mellékelte a 2015. szeptember 28-án felvett jegyzőkönyvet, de nem hivatkozott arra, hogy a licitre rendelkezésre álló időtartam alatt jutott az alperes új információhoz, mely alapján intézkednie kellett volna. A Tatabányai Járásbíróság 2015. december 3-án kelt, a végrehajtási kifogást elutasító 1201.Vh.216/2015/10. számú végzése a traktor műszaki állapotára vonatkozó érvelésre nem reflektált; csupán azt rögzítette, nem eshet a végrehajtó terhére, hogy a felperes a gépjárművet az árverés befejezése után tekintette meg. Az e végzés elleni fellebbezésében a felperes – végrehajtási kifogására visszautalva – megismételte: sérelmezi azt is, hogy az árverési hirdetmény a traktor tulajdonságait érintően a valóságnak nem volt megfelelő, ezért az alperes szerinte lényegesen jogszabálysértően járt el; a licit befejeződése előtti megtekintés lehetősége nem mentesíti őt, hogy az árverés kiírásakor gondosan és körültekintően járjon el. A fellebbezés tehát szintén nem tért ki arra, hogy a licit alatt keletkezett új adat az alperes aktív eljárását indokolta volna. A másodfokon eljáró Tatabányai Törvényszék 2016. március 23-án meghozott 1.Pkf.50.042/2016/2. számú – a járásbíróság végzését helybenhagyó – határozatában így csak azt rögzítette, hogy az alperes az árverési hirdetmény közzétételekor nem sértette meg a Vht. 132/D. § (2) bekezdése szerinti, az ingóság rendelkezésre álló adatok szerinti leírását előíró kötelezettségét, a traktor műszaki állapotáról pedig meggyőződnie nem kellett. A felperes beadványainak tartalmához képest nem kellett tehát állást foglalnia abban, hogy ha az árverés időtartama alatt a gépjármű állapotáról az alperes új információhoz jutott, intézkednie kellett volna-e, akár úgy, hogy az információ a liciten részt venni kívánó személyek tudomására jusson (amennyiben ez lehetséges), akár pedig akként, hogy az árverési hirdetményt visszavonja.

[27] Az ekként kiegészített tényállás alapján az ítéltábla véleménye szerint az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a rendeskimerítette.

[28] A Ptk. 6:549. § (2) bekezdésének utaló rendelkezése folytán megfelelően alkalmazandó Ptk. 6:548. § (1) bekezdése alapján a végrehajtói jogkörben okozott kárért való felelősség feltétele az is, hogy a kár rendes jogorvoslattal ne legyen elhárítható. A károsultnak a kár okaként megjelölt intézkedés tekintetében a kár elhárításához szükséges jogorvoslati lehetőséget kell kimerítenie (BDT2018.3853.). A rendes jogorvoslat alapvetően a Vht. 217. § (1) bekezdésében szabályozott – a végrehajtónak a végrehajtási eljárás szabályait és a végrehajtási kifogást előterjesztő jogát vagy jogos érdekét lényegesen sértő intézkedése, illetőleg intézkedésének elmulasztása miatt előterjeszthető - végrehajtási kifogás, mely a kár elhárítására akkor alkalmas, ha az eljárásban meghozható döntés a kár későbbi bekövetkezését kizárja (így például: BDT2019.3977.). Az adott esetben a sikeres végrehajtási kifogás az árverés megsemmisítéséhez vezetett volna [Vht. 217/A. § (4) bekezdése], így a felperes a Vht. 132/G. § (3) bekezdése szerint az árverési előleget nem vesztette volna el.

[29] A Vht. 217. § (3) bekezdése értelmében a kifogásra a Pp. keresetindításra vonatkozó rendelkezései közül a keresetlevél benyújtására és kellékeire vonatkozó rendelkezések is megfelelően irányadók. E § (4) bekezdése pedig akként rendelkezik, hogy a kifogásban meg kell jelölni a kifogásolt végrehajtói intézkedést [a Vht. 217. § (1) bekezdéséből következően ideértve a mulasztást is], és azt, hogy a kifogást előterjesztő az intézkedés megsemmisítését vagy megváltoztatását milyen okból, mennyiben kívánja. A gyakorlat egységes abban, hogy a

bíróságnak a végrehajtói intézkedést, illetve mulasztást a végrehajtási kifogás tartalmi keretei között kell elbírálnia (így például:EBH2008.1878.).

[30] Az adott esetben a felperes végrehajtási kifogását a végrehajtó bármely lényegesen jogszabálysértő intézkedésére, mulasztására hivatkozással előterjeszthette volna, így az a kár elhárítására alkalmas lehetett volna. Mivel azonban arra az okra – nevezetesen, hogy a licitálás időtartama alatt az alperes a váltóhibáról tudomást szerzett, de nem tett intézkedést (Győri Törvényszék P.20.380/2019/8. számú jegyzőkönyv 1. oldala) –, melynek alapján az elsőfokú bíróság szerint az alperes kártérítési felelőssége megállapítható volt, a végrehajtási kifogás iránti eljárásban a felperes nem hivatkozott, ez az állított tény a jelen perben a rendes jogorvoslati lehetőség kimerítésének hiányában már nem volt érvényesíthető. Ebből az is következik, hogy a kártérítési felelősség általános feltételeinek fennállását nem kellett vizsgálni (így például: BH2011.309.).

[31] Mindezek miatt az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, s a keresetet elutasította.

[32] A másodfokú bíróság mellőzte az alperes kötelezését tizenöt napon belül a felperesnek 750.000,- Ft, és ezen összeg után 2015. október 6-ától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamat, valamint 230.000,- Ft perköltség megfizetésére. Ehelyett a Pp. 83. § (1) bekezdésére utalással a pereszes felperest kötelezte, hogy a Pp. 344. § (1) bekezdése szerint meghatározott tizenöt nap teljesítési határidőben fizessen meg az alperesnek 280.000,- Ft együttes első- és másodfokú perköltséget. Ez az összeg a csatolt megbízási szerződés alapján, figyelemmel a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontjára, a Pp. 81. § (1) és (5) bekezdései, továbbá a perköltség felszámítására szolgáló költségjegyzékről szóló 31/2017. (XII. 27.) IM rendelet rendelkezései szerint felszámított, s a kifejtett tevékenységgel arányban álló 200.000,- Ft elsőfokú eljárásban felmerült, valamint a fellebbezési eljárásban keletkezett 80.000,- Ft ügyvédi munkadíjat foglalja magában. Az ítéltábla pusztán utal arra, hogy az alperes a megfizetett 60.000,- Ft másodfokú eljárási illetéket nem számította fel.

[33] Felmerült költségeit a felperesnek viselnie kell.

[34] Az ítéltábla megjegyzi végül, hogy a felperes az átutalással tévesen megfizetett 22.500,- Ft elsőfokú illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 80. § (1) bekezdésének i) pontja alapján az állami adóhatóságtól visszaigényelheti.

Győr, 2020. november 11.

Dr. Zámbó Tamás sk.
sk.

a tanács elnöke

Dr. Szabó Péter sk.

előadó bíró

Dr. Szalay Róbert

bíró